TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2011 m. gruodžio 15 d.*

Byloje C-119/10

dėl *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandai) 2010 m. vasario 19 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2010 m. kovo 4 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Frisdranken Industrie Winters BV

prieš

Red Bull GmbH

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Tizzano, teisėjai M. Safjan, M. Ilešič (pranešėjas), E. Levits ir M. Berger,

* Proceso kalba: olandų.

generalinė advokatė J. Kokott,
posėdžio sekretorė C. Strömholm, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2011 m. kovo 10 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Frisdranken Industrie Winters BV*, atstovaujamos advokato P.N.A.M. Claassen,

— *Red Bull GmbH*, atstovaujamos advokatų S. Klos ir A. Alkema,

— Lenkijos vyriausybės, atstovaujamos M. Laszuk,

— Europos Komisijos, atstovaujamos A. Nijenhuis ir F.W. Bulst,

susipažinęs su 2011 m. balandžio 14 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (OL L 40, 1989, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., sk. 17, t. 1, p. 92) 5 straipsnio 1 ir 3 dalių aiškinimu.

2 Prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Red Bull GmbH* (toliau – *Red Bull*) ir *Frisdranken Industrie Winters BV* (toliau – *Winters*) dėl to, kad pastaroji gaivųjį gėrimą išpilsto į skardines, ant kurių yra žymuo, panašus į *Red Bull* prekių ženklus.

Teisinis pagrindas

3 Direktyvos 89/104 5 straipsnio 1–3 dalyse nustatyta:

„1. Įregistruotas prekių ženklas suteikia savininkui išimtines teises į jį. Savininkas turi teisę uždrausti trečiosioms šalims be jo sutikimo vartoti prekybos veikloje:

a) bet kokį žymenį, tapatų prekių ženklui, kuriuo žymimos prekės arba paslaugos yra tapačios toms prekėms arba paslaugoms, kurioms prekių ženklas yra įregistruotas;

b) bet kokį žymenį, kai dėl savo tapatumo ar panašumo į jo prekių ženklą ir dėl šiuo ženklu ir žymeniu žymimų prekių arba paslaugų tapatumo ar panašumo yra tikimybė, kad visuomenė gali juos supainioti dėl žymens asocijavimosi su prekių ženklu.

2. Bet kuri valstybė narė taip pat gali numatyti, jog savininkas turi teisę neleisti trečiosioms šalims be jo sutikimo naudoti prekybos veikloje bet kokį žymenį, tapatų arba panašų į prekių ženklą, kuriuo žymimos prekės arba paslaugos nėra panašios į tas, kurioms jis buvo įregistruotas, jeigu pastarasis turi gerą vardą valstybėje narėje ir jeigu dėl žymens vartojimo be tinkamos priežasties nesąžiningai pasinaudojama prekių ženklo privalumais arba pažeidžiamas skiriamasis prekių ženklo požymis ar pakenkiama jo geram vardui.

3. Vadovaujantis 1 ir 2 dalių nuostatomis, galima, *inter alia*, uždrausti:

a) tokiu žymeniu ženklinti prekes arba jų įpakavimą;

b) siūlyti prekes, išleisti jas į rinką arba tuo tikslu sandėliuoti tokiu žymeniu paženklintas prekes arba siūlyti ar teikti juo paženklintas paslaugas;

c) importuoti ar eksportuoti tokiu žymeniu paženklintas prekes;

d) vartoti tokį žymenį komercinės veikos dokumentacijoje arba reklamoje.<…>“

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

4 *Red Bull* gamina energetinį gėrimą, kuris žymimas visame pasaulyje žinomu prekių ženklu RED BULL, ir juo prekiauja. Šiuos prekių ženklus *Red Bull* yra įregistravusi kaip tarptautinius prekių ženklus, o jų registracija galioja ir Beniliukso šalyse.

5 Pagrindinė įmonės *Winters* veikla yra savo arba kitų įmonių pagamintų gėrimų išpilstymas į skardines.

6 Juridinis asmuo *Smart Drinks Ltd.* (toliau – *Smart Drinks*) yra *Red Bull* konkurentas, įsteigtas pagal Didžiosios Britanijos Mergelių Salų teisę.

7 *Winters* pildė skardines gaiviaisiais gėrimais, vykdydama *Smart Drinks* užsakymą. *Smart Drinks* tiekė *Winters* tuščias skardines ir jų dangtelius, kurie buvo pažymėti įvairiais ženklais, ornamentais ir užrašais. Skardinės buvo paženklintos BULLFIGHTER, PITTBULL, RED HORN (vėliau pakeistas į LONG HORN ir LIVE WIRE) žymenimis. *Smart Drinks* taip pat tiekė *Winters* gaiviųjų gėrimų koncentratą. Pagal *Smart Drinks* nurodymus ir receptus *Winters* į skardines pripildavo atitinkamą koncentrato kiekį, vandens ir prireikus angliarūgštės ir jas uždarydavo. Paskui *Winters* grąžindavo pripildytas skardines *Smart Drinks*, o ši jas eksportuodavo į kitas šalis, nepriklausančias Beniliukso šalims.

8 *Winters* tik teikė *Smart Drinks* šias paslaugas ir nesiųsdavo jai pripildytų skardinių. Be to, ji tretiesiems asmenims netiekdavo ir neparduodavo pripildytų skardinių.

9 2006 m. rugpjūčio 2 d. *Red Bull* procese dėl laikinųjų apsaugos priemonių taikymo prašė teismo įpareigoti *Winters* nedelsiant nutraukti bet kokį žymenų, panašių į kai kuriuos jos prekių ženklus ar galinčių sietis su jais, naudojimą ir nenaudoti jų ateityje. *Red Bull* šiuo atžvilgiu teigė, kad, išpilstydama gėrimus į BULLFIGHTER, PITTBULL, RED HORN, LONG HORN ir LIVE WIRE žymenimis pažymėtas skardines, *Winters* pažeidžia jos prekių ženklo teises. Laikinąsias apsaugos priemones taikantis teisėjas nusprendė, kad išpilstymas į skardines reiškia šių žymenų naudojimą, tačiau tik žymuo BULLFIGHTER kartu su šiam tikslui naudojamomis skardinėmis panašus į *Red Bull* prekių ženklus. 2006 m. rugsėjo 26 d. sprendimu jis įpareigojo *Winters* nustoti pilstyti gėrimus į skardines su BULLFIGHTER žymeniu.

10 *Red Bull* ir *Winters Gerechtshof te 's Hertogenbosch* (Hertogenboso apeliacinis teismas) padavė atitinkamai apeliacinį skundą ir priešpriešinį apeliacinį skundą dėl šio sprendimo.

11 *Gerechtshof* patvirtino *Rechtbank* išvadą, jog *Winters* atliekamas skardinių pripildymas turi būti laikomas žymenų, kuriais *Smart Drinks* jas paženklino, naudojimu. Šiuo atžvilgiu jis rėmėsi prekių ženklo kilmės funkcija ir tuo, kad šios rūšies produktų, t. y. gėrimų, atveju žymuo negali būti nurodomas kitaip nei gėrimą sujungiant su tam tikslui numatyta pakuote. Sujungdama praskiestą ekstraktą su tam tikslui numatytomis skardinėmis, ant kurių yra nurodyti aptariami žymenys, į galutinį produktą, *Winters* žymenimis ženklina tą produktą, nors ji jais neženklina skardinių.

12 Dėl šių žymenų ir prekių ženklų *Red Bull* panašumo *Gerechtshof* nusprendė, kad panašumas egzistuoja žymenų BULLFIGHTER, PITTBULL ir LIVE WIRE atžvilgiu. Tokiomis aplinkybėmis jis nusprendė, kad, turint omenyje prekių pobūdį, visuomenė, į kurią reikia atsižvelgti, yra plačioji visuomenė, o kadangi *Winters* įmonei *Smart Drinks* apdorojami produktai skirti ne Beniliuksui, o trečiosioms šalims, tai yra abstrakčiai paprastas Beniliukso vartotojas.

13 Todėl 2008 m. sausio 29 d. sprendimu *Gerechtshof*, remdamasis 2005 m. vasario 25 d. pasirašytos Beniliukso konvencijos dėl intelektinės nuosavybės (prekių ženklai ir dizainas) nuostatomis, atitinkančiomis Direktyvos 89/104 5 straipsnio 1 dalies b punktą ir 2 dalį, įpareigojo *Winters* nutraukti BULLFIGHTER, PITTBULL ir LIVE WIRE skardinių pildymą. *Winters* padavė kasacinį skundą.

14 Šiomis aplinkybėmis *Hoge Raad der Nederlanden* (Nyderlandų Aukščiausiasis Teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. a) Ar tik „išpilstymas“ į pakuotes, kurios paženklintos žymeniu <...>, reiškia šio žymens naudojimą prekyboje pagal Prekių ženklų direktyvos 5 straipsnį, net jeigu išpilstymas yra paslauga, teikiama trečiajam asmeniui jo pavedimu, norint atskirti šio užsakovo prekes?

b) Ar atsakymas į pirmojo klausimo a punktą būtų kitoks, jei būtų pažeidimas pagal Prekių ženklų direktyvos 5 straipsnio 1 dalies a arba b punktus?

2. Jei į pirmojo klausimo a punktą bus atsakyta teigiamai, ar tada pagal Prekių ženklų direktyvos 5 straipsnį gali būti draudžiamas žymens naudojimas Beniliukso šalyse ir tuo atveju, kai šiuo žymeniu pažymėtos prekės yra skirtos išimtinai eksportui a) už Beniliukso šalių teritorijos arba b) už Europos Sąjungos teritorijos ir kai atitinkamoje teritorijoje – išskyrus įmonę, kurioje prekės išpilstomos, – jų negali suvokti visuomenė?

3. Jei į antrąjį klausimą (a arba b punktus) bus atsakyta teigiamai, kokiu tada kriterijumi reikėtų vadovautis, siekiant nustatyti prekių ženklo pažeidimą: ar būtų svarbus (pakankamai informuoto, apdairaus ir nuovokaus) Beniliukso (arba Europos

Sąjungos) paprasto vartotojo suvokimas, kurį atsižvelgiant į nurodytas aplinkybes galima nustatyti tik teoriškai arba abstrakčiai, ar reikėtų remtis kitu kriterijumi, pavyzdžiui, valstybės, į kurią prekės eksportuojamos, vartotojo suvokimu?“

Dėl prejudicinių klausimų

Dėl pirmojo klausimo

15 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar Direktyvos 89/104 5 straipsnio 1 dalies a ir b punktai turi būti aiškinami taip, kad paslaugos teikėjas, kuris pagal užsakymą trečiojo asmens pavedimu pripildo to trečiojo asmens pateiktas pakuotes, kurias tas asmuo anksčiau paženklino žymeniu, saugomu kaip prekių ženklui tapatus ar panašus į jį žymuo, pats naudoja žymenį, ir ar tokį naudojimą galima uždrausti pagal šią nuostatą.

Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

16 *Winters* mano, kad tik „išpilstymas“ į žymeniu paženklintas pakuotes, kaip trečiajam asmeniui atlikta paslauga, nėra žymens naudojimas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 89/104 5 straipsnio 1 dalį. Ji, be kita ko, remiasi 2010 m. kovo 23 d. Sprendimu *Google France ir Google* (C-236/08–C-238/08, Rink. p. I-2417, 50, 56 ir

57 punktai), kuriame Teisingumo Teismas nusprendė, kad nuorodų paslaugos teikėjas leidžia savo klientams naudoti žymenis, kurie yra raktiniai žodžiai, tačiau pats jų nenaudoja, nors ši paslauga ne tik yra atlygintina ir ja sukuriamos būtinos techninės sąlygos, kad šiuos žymenis galėtų naudoti klientai, bet ją teikiant yra tiesioginis kontaktas su visuomene. *Winters* iš to daro išvadą, kad jos paslaugos, kurios apsiriboja tik skardinių pripildymu, kuris yra gamybos proceso dalis, ir yra nesusijusios su gėrimų pardavimu ar kokia nors komunikacija su visuomene, juo labiau negali būti kvalifikuojamos kaip „naudojimas".

17 Tokią poziciją iš esmės palaiko Lenkijos vyriausybė, kuri, be kita ko, pabrėžia, kad skardinių išorinis aspektas neturi jokio poveikio *Winters* veiklai ar ekonominei naudai, kurią ši įmonė turi iš šios veiklos ir kuri būtų tokia pat, neatsižvelgiant į tai, ar skardinės yra pažymėtos tais žymenimis. Be abejo, *Winters* vykdo ekonominę veiklą, tačiau ji iš esmės yra tik techninio pobūdžio, nes *Winters* veikia tik kaip paprastas rangovas.

18 Be to, Direktyvos 89/104 5 straipsnio 3 dalyje išvardyti veiksmai pažeidžia prekių ženklo teises tik tada, kai tenkinamos šio straipsnio 1 dalyje numatytos sąlygos. Jei jos netenkinamos, neturi reikšmės tai, kad skardinės, ant kurios yra žymuo, pripildymas gali būti laikomas nagrinėjamo produkto „ženklinimu" šiuo žymeniu. *Red Bull* ir Europos Komisijos ginamas teiginys yra ginčytinas, nes žymuo iš tikrųjų nurodomas ne ant produkto, o ant pakuotės. Be to, jei būtų pritarta šiam teiginiui, kiltų klausimas, kuri įmonė pažeidžia prekių ženklų teisę: ta, kuri įspaudė žymenį ant skardinės, ar ta, kuri jas pripildė.

19 Tačiau *Red Bull* ir Komisija mano, kad žymens naudojimas, kaip jis suprantamas pagal Direktyvos 89/104 5 straipsnio 1 dalį, apima pakuotės, pažymėtos žymeniu, pripildymą, net jei pripildymas atliekamas kaip paslauga kliento pavedimu, kad būtų galima atskirti jo prekes.

20 Visų pirma žymenimis pažymėtų skardinių pripildymas prilygsta produkto „ženklinimui“ tais žymenimis, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 89/104 5 straipsnio 3 dalies a punktą, nes kaip tik šiuo gamybos proceso momentu žymuo susiejamas su produktu. Iš tikrųjų sąvoka „ženklinti“ turi būti suprantama taip, kad ji reiškia fizinio ryšio tarp žymens ir produkto sukūrimą, nepriklausomai nuo technikos, kuri naudojama šiam ryšiui sukurti. Be to, iš minėto Sprendimo *Google France ir Google* 61 punkto išplaukia, kad Direktyvos 89/104 5 straipsnio 3 dalyje išvardyti veiksmai yra „naudojimo“, kaip jis suprantamas pagal 5 straipsnio 1 dalį, pavyzdžiai.

21 Be to, kai paslaugų teikėjas klientui už atlygį teikia paslaugą, grindžiamą žymens naudojimu, naudojimas turi būti laikomas naudojimu „prekybos veikloje“. Tai, kad paslaugos teikėjas veikia pagal kliento pavedimą, nieko nekeičia, nes paslauga lieka komercinė veikla.

22 Galiausiai, neturi reikšmės ir tai, ar bendrovė, kuri žymeniu ženklina prekes ar jų pakuotę, tai daro savo prekių atžvilgiu, ar teikdama paslaugas trečiajam asmeniui. Direktyva 89/104 grindžiama principu, kad tam tikrus, pavyzdžiui, jos 5 straipsnio 3 dalyje minimus, veiksmus gali atlikti tik įregistruoto prekių ženklo savininkas. Šiam principui ir 5 straipsnio tikslui prieštarautų tai, jei į jo taikymo sritį asmens be prekių ženklo savininko sutikimo atliekami gamybos ir pardavimo veiksmai nepatektų vien dėl to, kad prekės tam asmeniui nepriklauso. Iš tikrųjų šios nuostatos tikslo nebūtų galima pasiekti, jei būtų galima apeiti prekių ženklo savininko apsaugos reikalavimą paprasčiausiai suskaidant gamybos procesą ir skirtingas jo dalis pavedant skirtingiems rangovams.

23 Tokį aiškinimą patvirtina minėtas Sprendimas *Google France ir Google* (60 ir 61 punktai) bei 2009 m. vasario 19 d. Nutartis *UDV North America* (C-62/08, Rink. p. I-1279, 39–43 punktai). Be to, iš Direktyvos 89/104 5 straipsnio 3 dalies struktūros matyti, kad prekių ženklo savininkas gali uždrausti atlikti atskirus joje nurodytus veiksmus,

neatsižvelgdamas į tai, ar tas asmuo, kuris prekę ženklina žymeniu, paskui pats ją parduoda.

Teisingumo Teismo atsakymas

24 Visų pirma reikia pažymėti, kad iš prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, jog ant *Winters* pripildytų skardinių esantys žymenys yra geriausiu atveju tik panašūs į *Red Bull* saugomus žymenis, bet netapatūs jiems. Tokiomis aplinkybėmis iš karto reikia atmesti mintį, kad *Red Bull*, remdamasi Direktyvos 89/104 5 straipsnio 1 dalies a punktu, pagal kurį žymenys turi būti tapatūs, gali uždrausti *Winters* pildyti skardines. Todėl nagrinėdamas šią bylą Teisingumo Teismas turi pareikšti nuomonę tik dėl 5 straipsnio 1 dalies b punkto, kurį taikant pakanka žymenų panašumo, aiškinimo.

25 Pagal Direktyvos 89/104 5 straipsnio 1 dalies b punktą prekių ženklo savininkas turi teisę uždrausti trečiajam asmeniui be sutikimo naudoti jo prekių ženklui tapatų ar panašų į jį žymenį, kai jis naudojamas komercinėje veikloje prekėms ar paslaugoms, tapačioms toms, kurioms įregistruotas šis prekių ženklas, arba į jas panašioms, ir kai jį naudojant dėl galimybės suklaidinti visuomenę padaroma arba galėtų būti padaryta žala pagrindinei prekių ženklo funkcijai – užtikrinti vartotojams prekių ar paslaugų kilmę (žr., be kita ko, 2008 m. birželio 12 d. Sprendimo *O2 Holdings ir O2 (UK)*, C-533/06, Rink. p. I-4231, 57 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

26 Akivaizdu, kad pagrindinėje byloje *Winters*, pripildydama pagal *Smart Drinks* užsakymą ir jos pavedimu šios įmonės pateiktas skardines, kurias ši anksčiau paženklino į *Red Bull* prekių ženklus panašiais žymenimis, vykdo komercinę veiklą ir siekia ekonominės naudos.

27 Akivaizdu yra ir tai, kad skardinių ženklinimas šiais žymenimis, paskui pripildymas gaiviųjų gėrimų ir vėliau galutinio produkto, t. y. žymenimis pažymėtų pripildytų skardinių, eksportavimas vyksta be *Red Bull* sutikimo.

28 Nors iš šios informacijos matyti, kad paslaugų teikėjas, kaip antai *Winters*, pildydamas pagal trečiojo asmens užsakymą tokias skardines, užsiima prekybos veikla, tačiau iš to negalima daryti išvados, kad paslaugos teikėjas pats „naudoja“ šiuos žymenis, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 89/104 5 straipsnį (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Google France ir Google* 55 punktą).

29 Teisingumo Teismas yra konstatavęs, kad tai, jog sukuriamos naudojant žymenį būtinos techninės sąlygos ir gaunamas atlygis už tokią paslaugą, nereiškia, kad asmuo, kuris ją teikia, pats naudoja žymenį (minėto Sprendimo *Google France ir Google* 57 punktas).

30 Konstatuotina, kad paslaugos teikėjas, kuris tokiomis kaip pagrindinės bylos aplinkybėmis pagal užsakymą trečiojo asmens pavedimu tik pripildo skardines, ant kurių jau yra į prekių ženklus panašūs žymenys, paprasčiausiai atlieka galutinio produkto gamybos proceso techninę dalį ir visiškai nėra suinteresuotas tuo, kaip skardinės atrodys iš išorės ir kokie ant jų bus pavaizduoti žymenys, pats „nenaudoja“ tokių žymenų, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 89/104 5 straipsnį, o tik sukuria būtinas technines sąlygas, kad jas galėtų naudoti trečiasis asmuo.

31 Be to, dar reikėtų atkreipti dėmesį į tai, kad paslaugų teikėjas *Winters* atveju bet kuriuo atveju nenaudojo šių žymenų „prekėms ar paslaugoms“, tapačioms toms, kurioms įregistruotas šis prekių ženklas, ar į jas panašioms, kaip teigiama šiame straipsnyje. Teisingumo Teismas yra pažymėjęs, kad ši frazė iš principo susijusi su trečiojo asmens, kuris naudoja žymenį, prekėmis ar paslaugomis (žr. 2007 m. sausio 25 d. Sprendimo *Adam Opel*, C-48/05, Rink. p. I-1017, 28 ir 29 punktus; minėto Sprendimo *O2 Holdings ir O2 (UK)* 34 punktą, taip pat minėto Sprendimo *Google France ir Google* 60 punktą). Akivaizdu, kad pagrindinėje byloje *Winters* teikiamą paslaugą sudaro skardinių pripildymas ir kad ji yra visiškai nepanaši į prekę, kuriai įregistruoti *Red Bull* prekių ženklai.

32 Kaip žinoma, Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs, kad ši frazė tam tikromis sąlygomis gali apimti kito asmens, kurio pavedimu veikia trečiasis asmuo, prekes ar paslaugas. Teisingumo Teismas nusprendė, kad ši frazė apima situaciją, kai paslaugos teikėjas naudoja kito asmens prekių ženklą atitinkantį žymenį reklamuodamas prekes, kurias vienas jo klientų parduoda naudodamasis šia paslauga, jei naudojimas yra toks, kad tarp tokio žymens ir paslaugos teikėjo paslaugos atsiranda ryšys (šiuo klausimu žr. minėto Sprendimo *Google France ir Google* 60 punktą; 2011 m. liepos 12 d. Sprendimo *L'Oréal ir kt.*, C-324/09, Rink. p. I-6011, 91 ir 92 punktus, taip pat minėtos Nutarties *UDV North America* 43–51 punktus).

33 Tačiau, kaip savo išvados 28 punkte pažymėjo generalinė advokatė, į prekių ženklus panašiais žymenimis pažymėtų skardinių pripildymo iš esmės negalima lyginti su paslauga, kuria siekiama skatinti prekių, kurios pažymėtos tokiais žymenimis, pardavimą, ir jis nereiškia, kad tarp tokių žymenų ir pripildymo paslaugos atsiranda ryšys. Iš tikrųjų vartotojas nemato pripildymą atliekančios įmonės, todėl kokio nors ryšio tarp jos paslaugų ir tokių žymenų buvimo galimybė yra neįmanoma.

34 Kadangi iš to, kas pasakyta, matyti, jog Direktyvos 89/104 5 straipsnio 1 dalies b punkte nustatytos sąlygos netenkinamos tokioje situacijoje, kokia susiklostė pagrindinėje

byloje, savininkas remdamasis šiuo pagrindu negali uždrausti paslaugos teikėjui pripildyti skardines, pažymėtas į jo prekių ženklus panašiais žymenimis, tai, ar jas pildant gėrimu žymenimis yra ženklinami produktai, ar jų pakuotės, kaip tai suprantama pagal šio straipsnio 3 dalies a punktą, neturi reikšmės.

35 Tiek, kiek šios paslaugos teikėjas leidžia savo klientams naudoti į prekių ženklus panašius žymenis, jo vaidmuo prireikus turi būti nagrinėjamas ne pagal Direktyvą 89/104, bet pagal kitas teisės normas (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Google France ir Google* 57 punktą ir minėto Sprendimo *L'Oréal ir kt.* 104 punktą).

36 Be to, siekiant išsklaidyti *Red Bull* ir Komisijos nuogąstavimus reikia pasakyti, jog išvada, kad prekių ženklo savininkas paslaugos teikėjo atžvilgiu veiksmų negali imtis remdamasis vien Direktyva 89/104, nereiškia, kad tai leidžia paslaugos teikėjo klientui, suskaidant gamybos procesą ir skirtingas jo dalis pavedant kitiems paslaugų teikėjams, apeiti šia direktyva prekių ženklo savininkui teikiamos apsaugos reikalavimą. Šiuo atžvilgiu pakanka konstatuoti, kad šios paslaugos galėtų būti priskiriamos tokiam klientui, kuris yra atsakingas pagal šią direktyvą.

37 Atsižvelgiant į šiuos svarstymus, į pirmąjį klausimą reikia atsakyti, kad Direktyvos 89/104 5 straipsnio 1 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad paslaugos teikėjas, kuris pagal užsakymą trečiojo asmens pavedimu pripildo to trečiojo asmens pateiktas pakuotes, kurias tas asmuo anksčiau paženklino žymeniu, saugomu kaip prekių ženklui tapatus ar panašus į jį žymuo, pats nenaudoja žymens, todėl tokių veiksmų negalima uždrausti pagal šią nuostatą.

Dėl antrojo ir trečiojo klausimų

38 Atsižvelgiant į pirmojo klausimo atsakymą, į antrą ir trečią klausimus atsakyti nereikia.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

39 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1988 m. gruodžio 21 d. Pirmosios Tarybos direktyvos 89/104/EEB valstybių narių įstatymams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti 5 straipsnio 1 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad paslaugos teikėjas, kuris pagal užsakymą trečiojo asmens pavedimu pripildo to trečiojo asmens pateiktas pakuotes, kurias tas asmuo anksčiau paženklino žymeniu, saugomu kaip prekių ženklui tapatus ar panašus į jį žymuo, pats nenaudoja žymens, todėl tokių veiksmų negalima uždrausti pagal šią nuostatą.

Parašai.